

Bir rapor ciddiyetinde olmamakla beraber Hollanda'da yasadiklarimi kisaca ozetleyeyim;

Oncelikle CIF ruhuna ve daha once gerceklesen programlara hic uygun olmadigini dusundugum ilk olay, ilk gunumuzde Hollandaya ulastigimizda havaalaninda bizleri karsilamak uzere CIF Hollandadan kimsenin bulunmayisi sekline gerceklesti. Enteresan bir sekilde, vizem olmasina ragmen havaalani polisi beni supheli gordu ve double check yapmak uzere yaklasik bir saat bekletti. Bu arada cebimde bulunan bir telefon numarasindan zorukla ulastiklari bir CIF yetkilisi ile gorustuktan sonra girisime izin verdiler. O gun beni karsilamaya birileri gelmis olsaydi sanirim bu kadar uzamazdi bu surec.

Bir sekilde Hollandaya giris yaptıktan sonra ilk uc gun konaklayacagimiz sehre gitmek icin hic bilmedigim bir toplu tasim sistemiyle kendi basima yolculuk yapmaya basladim. Binbir maceradan sonra Utrecht'e ulastim ve maalesef orada da ev sahibini cep telefonuyla defalarca arayip tarif ettigi adresi bulmaya calistim. Oysa ki evi benim telefon ettigim yere 5 dakika uzakliktaydi. Neyse ki uzun konusalardan sonra evden cikti ve beni almaya geldi.

Diger katilimcilarla birlikte karsilastigimiz herhalde en buyuk sorun, programlarimiz dahilindeki toplantılara giderken yanımızda bize yardım edecek kimsenin olmayışıydı. Yani herkes elinde o gunku gorusmelerinin adreslerinin olduğu bir kagit tasiyor ve hergun kelimenin tam anlamıyla basinin caresine bakiyordu. Ben iki acidan cok sansliydim;

Birincisi, ikinci ev sahibim muhtesem bir insandı ve her gece haritalarla bana ertesi gun gidecegim yerleri gosterip, ogretiyordu. Kimi zaman geceleri, ertesi gun ilk toplantimin yapilacagi yerlere birlikte gidip onceden gorduk ve ben ertesi gun daha kolay buldum o adresleri.

İkinci sansim programimin Amsterdam merkezli olusuydu, bisiklet kullanarak gerekli adreslere ulasabildim.

Ancak burada benim icin cok sorun olmamis olan ama benim yerime ingilizcesi cok iyi olmayan birinin gitmesi durumunda faciaya donusecek bi durum oldugunun altini cizmek istiyorum. Dusunun ki gunde en az 3 gorusmeniz var ve ingilizceniz cok iyi degil. Sehrin ortasinda kendi basiniza nerden nereye nasıl gidilecegini bilmeden ne yapabilirsiniz? ! Ben tum adresleri surekli Hollandalılara sorarak ve gidecegim yerlerdeki kisileri telefonla arayarak buldum. Oysa yanimda benimle ilgilenecek bir yetkili olsa cok daha stressiz ve sakin bir sekilde, hergun kan ter icinde kalmadan katilabilirdim toplantılara.

Tum bu olumsuzluklar icinde sunu belirtmeliyimki Amsterdam'daki ev sahibim Ineke muhtesem bir insandı. Amsterdam'da bir miktar param calindi. O surecte de surekli yanimda oldu, geceleri soyledigim gibi birlikte oturup ertesi gunku adresleri tek tek calistik. Ayrica onun evine ilk defa gidecegim gun isinden izin alip geldi ve beni oldugum yerde buldu, eve birlikte gittik. Hergun, gun icinde bana duzenli olarak telefon edip herseyin yolunda olup olmadigini, adresleri bulup bulamadigimi, bir ihtiyacim olup olmadigini sordu samimi olarak. Sanirim olmasi gereke de buydu ancak diger hic kimseden boyle bir yaklasim gormedim.

Bu bahsettigim sorunlar biri Amerika'li digeri Avustralyalı olan diger katilimcilarca da aynen degerlendirme toplantısında dile getirildi. CIF Hollanda yetkilileri de 10 gunluk pogramin kısa olmasi, havaalanında karsilama olmaması ve program dahilinde katilimcilarin yalnız basına adreslere ulasmak zorunda kalmis olmalarıyla ilgili degisikliklere gideceklerini belirttiler.

Ayrzca havaalanında benim karsilastigim durumlar nedeniyle de bundan sonra katilimcilara yanlarında kabul mektubu vs gibi tum belgeleri tasimalari konusunda onceden bilgi verilecegi soylendi.

Sadece olumsuz kosullardan bahsetmeyeyim, katildigim program ozellikle ozel egitim uygulamalari konusunda ufkumu genisletti ve bana yeni perspektifler kazandirdi.

Programa katilimimi saglayan herkese tekrar tesekkur eder, calismalarinda basarilar dilerim.

Gorusmek uzere.

Korhan Buyukturkoglu
Uzman Psikolog
Altinokta Ozel Egitim Merkezi Muduru
www.altinoktaozelegitim.com